

אילו היה המפקח מגרה חוקר מה קורה בטלוויזיה הישראלית, ספק רב אם היה מוצא את פשר התעלומה: מדוע לא הוצג ביום השישי האחרון הסרט של מגרה? מדוע אירעו תקלות בסרט הרדיפה שהוצג במקומו?

בתשובה לשאלה ענה איש הטלוויזיה כי צורה לאקונית: "החורים בשולי הפילם של מגרה לא היו תואמים למכונות היקרה של הטלוויזיה הישראלית. זה נתברר רק ערב השידור. הדבר נתגלה מאוחר מדי".

נשאלת השאלה: מדוע לא נבדק הדבר קודם לכן, כדי שאפשר יהיה להודיע לצופים על ביטול הסרט? איזה מין תחנה היא זו, המשאירה בדיקה שיגרתית כזאת לרגע האחרון?

על השניוני הודיעו דקה לפני השידור. איש לא מצא לנכון להודיע על כך לציבור, באמצעות העיתונות והרדיו, באותו בוקר. מי שרצה לראות את מגרה ונשאר לשם כך בבית — התאכזב. מי שרצה לראות את הרדיפה, לא ידע על כך מראש.

אצבע אלוהים. הרדיפה הוא סרט טוב — מהדרה מוסרטת של ספר דתי קאתולי של גראהם גרין, העוצמה והתהילה הוא מתאר את עניויו של כומר קאתולי בימי המהפכה האנטידתית במכסיקו. הסרט הוא אלגוריה גלויה על חיי ישו הנוצרי ויחסיו עם מרים המיגדלית, היצאנית שהפכה תלמידתו.

היה משום הרומן בהצגת סרט דתי מרגש לא בלתי-שבת דווקא. אך כך לפחות הובטח שהרשתים לא יחזו בו — ולא יקימו סערה.

אולם אצבע אלוהים התערבה גם בהצגה זו. כמה פעמים נפסק הקול. פעם נקרק הסרט, בן 24 השנה, ובמשך כמה דקות שודרה מוסיקה.

פעם אחת התבלבלו גם הצופים. באמצע סצנה המתרחשת בבית-הולים אמריקאי על הגבול, נפתח לפתע הקרי, וכנס השוטר המכסיקאי האכזרי. מה קרה, שאלו את עצמם הצופים בתדהמה.

הסיבה הפשוטה: זה יכול לקרות רק בטלוויזיה הישראלית. פשוט התבלבלו שני גלילים של הסרט.

תוכניות

הגז

שנגז

שוב ירדו לטמיון כספים רבים בטלוויזיה בגלל בטלנות מטופשת. הכל בגלל בלון קטן. בתיכונן נקבע, כי סדר פסח בנוסח ספרדי יצולם במצלמה היושבת על זוגי (ג'ק על עגלה שבאמצעותו מטיעים מרימים ומורידים את המצלמה). הנימוק היה, שצריך ליצור תנועה מלאכותית, מכיוון שבסדר פסח יושבים המשתתפים במסובין, ועל הי מסך זה עלול להיראות סטאטי מדי ומשעמם.

ביום הראשון לפני שבוע, בתום השלב הראשון של הצילומים, שלא היה חסר תקלות. נתברר כי בלון הגז, שבאמצעותו מפעילים את ה"זוגי" — התרוקן. הבמאי דינאל שיליט והצלם יעקב איוזמן הודיעו על כך במקום, בכתב ובעל-פה, למפקח התוכנית בנימוק צבאי. אולם צבאלי, האחראי לעניין, לא טרח להשיג בלון מלא עם יום ג' (23/3), שקבע להמשך הצילום. מים, רק לאחר שהמשתתפים כ-25 במספר אנשים, עזבום ילדים — עלו במיוחד מתל אביב לירושלים, החלה התרוצצות בכל העיר כדי להשיג בלון מתאים. החיפושים עלו בתוהו. האמת היא שהיה ידוע מראש, כי אין בירושלים בלון מתאים. ברם, צבאלי ירד בשקט גמור להרצליה להפקה אחרת. הוא הבטיח, כמובן, לשלוח אקספרס מתל אביב בלון גז.

מחכים לאליהו הנביא. האנשים חיכו בלון הזה כמו שמחכים לאליהו הנביא. מהבוקר עד שעה שתיים אחר-הצהרים ישבו האורחים במיון באפס מעשה, מלאים מרירות ועם עצבים מרוטים. זוהי שערורייה ממדרגה ראשונה. הסיח

על גבולות ביטחון מיליליים מכינים עתה מישור מיוחד — אלי ניסן ורון בן-ישי. המישור יוקרן בסמוך למועד הצגת המפות של ממשלת-ישראל, אם משהו בכך לל יודע מחי זה יקרה. אולם ניסן ובן-ישי קבעו לעצמם גבול: הם יעסקו, קודם כל, בנתונים ביטחוניים אובייקטיביים כגון — טוח סטיה וטוחי ארטילריה — ובלי כל התייחסות לצדדים הפוליטיים של זה שאלה.

פרשנים צבאיים, אלופים במילואים, מן הסתם, שאינם מזוהים בגלוי עם קו פוליטי זה או אחר ינסו לשרטט מפת ביטחון מיני-מלית ארשם בין גבולות הארבעה ביוני לבין גבולות הפסקת-האש. ורק לאחר מכן תוצגנה מפות דיון, אלון, רוג'רס וכל השאר, ויתקיים דיון באולפן, שיכלול גם את השאלות הביטחוניות וגם את השאלות הפוליטיות הקשורות בנושא.

אולם שאלה היא עד איזה גבול יכולים להגיע בטלוויזיה הממלכתית בכיוון לאובייקטיביות מוחלטת?

יש לי

שכן ערבי

איך מרגישים ערבים ויהודים הגרים בי שכונות זה ליד זה? הבמאי יצחק גורן והמפיק יעקב למדן החליטו להעמיד שאלה זו לדיון גלוי באחת התוכניות הקרובות של זו בעייתן (במורג בערבית) שתשודר בשתי השפות גם יחד.

בהודמנות זו כדאי להזכיר, כי בעיקבות לחץ הקהל, מינה מנכ"ל רשות השידור שמואל אלמוג ועדה המורכבת מסאלים פאתל מנהל התוכניות בערבית, יצחק שמעון גי מנהל התוכניות בעברית ורב שנער מני

אחד מהם כבעס. יכולתי לשלוח את היל-דים לבית-הספר וללכת לעבודה".

הוא לא היה היחיד שיצא מן הכלים. אנשי צוות הטלוויזיה שהתבטלו מאונס יש-בו על קוצים, לבמאי ולצלם היה ברור, שאפילו אם הבלון יגיע, בסופו של דבר, לא יהיה כל ערך לצילומים של סדר פסח כהילכתו בהשתתפות אנשים מעוצבנים. הי הוראה שבאה מלמעלה, לבטל את הצילומים ולשלוח את האנשים הביתה הייתה כמו בשורה משמים.

השאלה היא: כמה זה עלה למשלם הי מיסים? ומי יתן את הדין על כך?!

המסך הקטן

המגישים

מתחת למגש

כשנשאל **חיים יבין** מדוע נתעכב סרטו על זוגות צעירים, השיב: "אני מחכה לתוצאות של סיכון שיתכן לזוגות צעירים. אולם האמת היא, שחיים יבין, שפשוט קשה לו להתחלק בין השבוע — יומן אירועים לבין הי-רט על הזוגות ה-צעירים. זוהי הסי-בה מדוע יעקב אחיימאיר הח-ליף אותו פעם אחת בזמן האחרון, אם כי הוא לא נמנה על אלו "המתים" הופיע על המסך.

●●● אילו היו שולחים אותי לארצות-הברית על חשבון רשות השידור להשתלם בהנדסה אלקטרונית, הייתי מותר על ההגשה ועל הבמאות גם יחד". מי שהצהיר זאת במיון הטלוויזיה היה לן פחות ולא יותר מאשר **אריה אורגד**, ששרת בזמנו כטכנאי בנג'י-צ'ל ועד היום, לא פעם, הוא מחולק את טכנאי הטלוויזיה מצדה בעת שידור. האם זוהי הסיבה מדוע נותנים לו לביים כמעט את רוק חדשות?!

●●● בחוסר כלילות מצפה דן **בנר** לב. א. שלו, הוא כבר לומד מעלה משנה לקראת התואר השני מ. א. אבל עדיין חס-

הל מחלקת סרטים קנויים, שתחליט לאיוו תוכניות יש להוסיף תרגום ערבי-עברי. סאלים פאתל הודיע על כך במסיבה, שי נערכה בבית הטלוויזיה, לכבוד תוכנית הי 100 של סמי וסוטו וכל הנוכחים הרימו כוס לברכה. אנג — להוכיח ידיות של סמי וסוטו, שתשודר לקראת יום-העצמות, הוזמנו 100 ילדים ערבים ויהודים משושפאת ומבית-הכרם כדי לשרי בצוחא שיר של ידיות בניצוחו של צבי בן-פורת ובעזר-תה האדיבה של לביבה דאריני (היא סוטו), שתרגמה את דבריו לערבית. התרגשה ב-מיוחד המפיקה אסתר סופר ונכת העובדה, שילדים מסוגלים להתעלם לחלוטין מרג-שות איבה ותיסכול האופייניים כל-כך ל-מבוגרים ערבים ויהודים בגלוי ובסתר.

הבהימה

בטלוויזיה

שלוש פעמים עכשוויו הוא שם התוכנית הראשונה של זיאק מורי קטמור ורדי גולדשטיין (חברת גל-כחול) שתוקדש ל-אמנות ואשר תוקרן בטלוויזיה בראשית אפריל (7/4). משתתפים: יגאל תומרקין, עמי שביט ויאיר גרבוז. בתוכנית השנייה הוצג אמנות סוריאליסטית עם האמנים שמר אל בק, יוסל ברגנר ובתיה פולו. סרטי מחתרת של הבמאים יהודה נאמן, אברהם הפנר וקטמור. ומה מתרחש בתיאטרונים הקטנים כמו תיאטרון המרתף, נוכל לראות בסידרה אחרת, שמכין לטלוויזיה יגאל בן-רשטיין (סרטי שבט).

אלו הן פנינים עכשויות שאפשר לדלות מתכונן המעבר של הטלוויזיה, שיחלו בו ב-רביעי לאפריל. אבל — אל דאגה — חלוטרוני הבהימה ימשיכו לחזור על עצמם ועל החאלטרות שלהם בתוכניות הבידור המפוקפקות המלוות אותנו מיום הקמת הטלוויזיה ועד היום הזה.

רה לו תוצאה של עבודה סמינריונית, ש-היה חייב בה במיסגרת הבא. הסיבה: מרוב פעילות ברדיו ובטלוויזיה, הוא משך את העבודה זמן רב מדי, ואילו עכשוויו הפרופסורים מושכים אותו — באף. ●●● **לדליה מזור** יש מול לא-גורמלי, לפי דיווח מיוחד באחד השבועונים נתגלה לקהל מעריציה פרט חשוב ביותר מחייה. בוטיק אדלר הירושלמי פתח בפניה את ש-ריו. פעמיים בשבוע היא נכנסת לבוטיק ובוחרת לעצמה בגד בהשאלה בו תופיע לכל היותר פעמים על המסך הקטן. גם **גדוריה סטיר** ארץ בוחרת לה-דגמים באותו בו-טיק. שרי רדל-עומת זאת בחרה את דגמיה בבוטיק מאד. אז מי נהנה יותר: הקהל, השרוניות או הבוטיק? ●●● בעל השפם המגיש את דוקור (ערבית) בכל יום ראשון ותמישי אינו בוחר את בגדיו ב-בוטיק. המדובר הוא בצעיר מחברון, הי-עונה לשם **אחמד אבוזיינה**. העובדה שאחמד בא מחברון מוסיפה כנראה ליוקר-תה של הטלוויזיה. אנג — אותו בחור, שסיפורו אודותיו היה מפיק-עורך בירדן, שנתקבל לאחרונה לטלוויזיה הישראלית — או לפני כמה ימים הוא הביא לטלוויזיה חבר מהטלוויזיה הירדנית שהגיע לביקור קרובים. מי שנחברו הוא, כי האורח די מעוניין ללכת בעיקבות ידיו ולעבור אל הטלוויזיה שלנו. ●●● זה לא שייך ל-מגשיים. אולם שנייהם פרסונאליים הרי-חשיבותם צפויים בקרוב בטלוויזיה. הרבה עדיין נשמר בסוד, אבל גורמים מעוניינים, כבר מלחשים מפה לאוזן, כי שניים מעובי-דיה הבכירים של הטלוויזיה יסולקו בקרוב מתפקידיהם. השניים הם: יצחק שמעוני ויורם רונן מנהלי התוכניות והחדשות ב-עברית. את מקומם יתפשו, לפי השמועה, יעקב בן-הרצל מפיק מסך וצבי גיל דובר רשות השידור. אולם יתכן שמנכ"ל רשות השידור, שמואל אלמוג, ירתע ברגע אחר-רון משנייהם פרסונאליים בבית הטלוויזיה כדי שלא להספיד את הרוחות וכדי שלא לפגוע במעמדו שלו.

מזור

יבין

חדריך

● **בראנדי לכומר** (יום ד', 31/3, 20.20) — סרט השבוע: קומדיה על זוג צעיר המטייל בים ומסתבך בהברחה ויסקי. ● **מוקד** (יום ה' 1/4, 20.35) — ועי-דת המפלגה הקומוניסטית הסובייטית שי-נפתחה ב-30/3. לפני הדיון יוקרן סרט קצר על הנושא וראיון עם שמואל מיקוניס (ח"כ מאיר וילנר שיצא לוועידה סירב להתי-ראיין עבור הטלוויזיה). משתתפים בדיון: ח"כ משה סנה, ד"ר גליה גולן, ד"ר גור יופר מהאוניברסיטה העברית והעיתונאי יהושע א. גלבוש. מנחה — יעקב אחיימאיר. מפיק — אלי ניסן.

● **רשות הכירור** (יום ה' 1/4, 21.15) — ערב עם ארטה קית, סטן קנטון וגיין קרופה.

● **ערב טוב** (יום ו' 2/4, 21.10) — עם האחים דני ורפי גרנות. במאי — אילן אלדד. מפיק — יצחק קול (אולפני הרצליה).

● **דירקרב לאור השמש** (יום ו' 2/4, 21.50) — מערבון — נערה אינויאנית

אבא רטנר רוחץ את תינוקו

למחצה מתאהבת בשני בניו של בוקר עשיר. משתתפים: גרגורי פקי, גיוף קוטן, גינפר בונס ולינוג בארימור.

● **מבמאי-מוקד** (יום א' 4/4, 20.00) — שידור חי בחלקו משיבת הפתיחה של מפלגת העבודה, שתתקיים בבנימי האומה בירושלים. השידור יובא כהמשך ישיר ל-מהדורת מבט. במיסגרת מורחבת מיוחדת זו יכללו: נאום הפתיחה של ראש-הממשלה גולדה מאיר, דיון באולפן של פרשנים, ש-אינם אנשי מפלגה וראיונות עם אישי מפלגה שיוקלטו בהפסקה.

● **לאפי** (יום ב' 5/4, 18.00) — סידרה חדשה לילדים ולנוער המבוססת ב-קווים כלליים על הסיפור המקורי.

● **רמה את הרמאי** (יום ב' 5/4, 19.30) — מהסידרה הפצונית מנשה שתייה.

● **משפחות מרובות ילדים** (יום ב' 5/4, 20.20) — סרטו הדוקומנטרי הי-מצויין של יוסי גודארד על שלוש משפ-חות מרובות ילדים. הסרט אינו עוסק ב-שאלות הסוציאליות, אלא בטיפוסים האוה-בים הרבה ילדים: משפחת ד"ר קטן מ-ירושלים מגדלת שלושה ילדים מאומצים בנוסף ל-11 ילדיהם. למשפחת יעקבי מ-קיבוץ גונן ששה ילדים ותוכניות לילדים נוספים בעתיד, למרות העובדה שבקיבוץ גונן גדלים הילדים אצל ההורים ולא ב-צער הילדים. ומשפחת רטנר מחפיה: זוג צעיר + תמישה ילדים. האם סטרוניטית לאמנות. האב ארכיטקט עצמאי שתיכנן לעצ-מו בית מיוחד לגידול ילדים. מומלץ.

● **מסך** (יום ב' 5/4, 21.05) — יר-רחון לענייני קולנוע. במאי — פנחס הר-זהב. מפיק — יעקב בן-הרצל.

● **כמו חופש** (יום ג' 6/4, 18.00) — סרטו של עמק פרי ודיון על עבריינות נוער בהשתתפות נציגי שרות חברי הסוכר אריה ניר. במאי: חגי מאוטנר. מפיקה: אסתר סופר.

● **המדלך** (יום ג' 6/4, 21.10) סר-יון טמפלר מחלץ מצרה נערה אמריק-אית ברומא. משתת-פים: רוג'ר מור ו-אלכסנדר נוקס.

מור